

13 Φεβρουαρίου 2017

Επιστρέφεται τεμάχιο από την Ελλάδα στην Ιερά Μονή Κύκκου

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Το τεμάχιο είχε παραχωρηθεί υπό τύπο εμπιστεύματος στην Ελληνική Δημοκρατία για να ανεγείρει πρεσβεία, αλλά πρεσβεία δεν ανήγειρε

Το προνομιακό οικόπεδο επί της οδού Αγίου Προκοπίου στην Έγκωμη υποχρεούται να επιστρέψει η Ελληνική Δημοκρατία στην Ιερά Μονή Κύκκου και η τελευταία θα της επιστρέψει το ποσό των 500.000 λιρών Κύπρου που ήταν η τιμή στην οποία της το πώλησε, πλέον τόκους από το 1999.

Αυτό απεφάνθη το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας διά του δικαστή Νικόλαου Σάντη, εκδίδοντας έτσι απόφαση υπέρ της μονής και εναντίον της Ελληνικής Δημοκρατίας σε διαδικασία που αφορούσε αστική αγωγή.

Το ζήτημα, πριν ακόμα φθάσει στα δικαστήρια, είχε απασχολήσει έντονα τον Τύπο.

Η υπόθεση πάει 19 χρόνια πίσω και συγκεκριμένα στο 1998, όταν η μονή πώλησε το τεμάχιο υπό τύπο εμπιστεύματος στην Ελληνική Δημοκρατία (ΕΔ) για τους σκοπούς και μόνο της ανέγερσης ελληνικής πρεσβείας και πρεσβευτικής κατοικίας.

Επειδή όμως το έργο δεν υλοποιήθηκε χρονικά εντός της συμφωνηθείσας προθεσμίας και επειδή η μονή πληροφορήθηκε ότι η ΕΔ έψαχνε τελικά αγοραστές για μεταπώληση, προχώρησε και άσκησε την παρούσα αγωγή.

Με χθεσινή απόφαση ο κ. Σάντης έκρινε ότι η ΕΔ υποχρεούται «άμεσα» να

επιστρέψει το ακίνητο, προσδιορίζοντας το «άμεσα» στο μόλις της καταβληθεί από τη μονή το αντίτιμο των 500.000 ΛΚ (854.300 ευρώ), πλέον τόκους προς 9% από τον Μάιο του 1999.

«Η Ελληνική Δημοκρατία πλούτισε αδικαιολογήτως από την απόκτηση του τεμαχίου και την επέκεινα μέχρι σήμερα διατήρηση της κατοχής του σε βάρος της μονής, σε βαθμό και έκταση που θα ήταν πλέον άδικο να της επιτραπεί να το διατηρήσει», λέχθηκε χαρακτηριστικά από τον δικαστή.

Σε συνέχεια της ετυμηγορίας του αυτής πρόσθεσε ότι ο συνήγορος της μονής Χαρίλαος Βελάρης, ο οποίος αντιπροσώπευσε το γραφείο Βελάρης & Βελάρης ΔΕΠΕ, πέτυχε να αποδείξει την ουσία της απαίτησης στο ισοζύγιο των πιθανοτήτων.

Μαρτυρία Νικηφόρου

Η βασική μαρτυρία που προσφέρθηκε στο δικαστήριο από πλευράς της μονής ήταν του ηγουμένου της κ. Νικηφόρου, ο οποίος καταρχήν δέχθηκε ότι η συμφωνία δεν έγινε ποτέ γραπτώς αλλά ουσιαστικά αφορούσε συμφωνία κυρίων.

Συγκεκριμένα ο μητροπολίτης ανέφερε πως όταν το καλοκαίρι του 1998 επισκέφθηκε επίσημα την Κύπρο ο τότε Πρόεδρος της Ελλάδας Κωστής Στεφανόπουλος, συνοδευόμενος από τον τότε ΥΠΕΞ Θεόδωρο Πάγκαλο και τον πρεσβευτή της Ελλάδας στην Κύπρο Κυριάκο Ροδουσάκη, τέθηκε θέμα ανέγερσης πρεσβείας στη Λευκωσία και ρωτήθηκε η μονή εάν είχε διαθέσιμο οικόπεδο για σκοπούς πώλησης.

Τους υποδείχθηκε το επίδικο τεμάχιο το οποίο βρίσκεται απέναντι από το μετόχιο της μονής και συμφωνήθηκε να παραχωρηθεί στην ΕΔ υπό τύπο εμπιστεύματος για περίοδο 10 ετών.

Στο διάστημα αυτό θα έπρεπε η πρεσβεία και η πρεσβευτική κατοικία να ανεγείρονταν, ειδάλλως η συμφωνία προέβλεπε ότι το τεμάχιο θα επιστρεφόταν στη μονή και η τελευταία θα επέστρεφε τα χρήματα, πλέον τόκους.

«Ήταν ρητός, σαφής και ουσιώδης ο όρος ότι η μονή δεν επρόκειτο να παραχωρήσει το τεμάχιο για σκοπούς μεταπώλησής του ή για οποιουσδήποτε άλλους σκοπούς κερδοσκοπίας της ΕΔ», ανέφερε ενδεικτικά ο κ. Νικηφόρος, εξηγώντας παράλληλα ότι ενώ η αξία του τεμαχίου εκτιμάτο την περίοδο εκείνη στα 3 εκατ. ευρώ, εντούτοις παραχωρήθηκε για το ποσό των 854.300 χιλιάδων ευρώ.

Μητέρα πατρίδα

Ο μητροπολίτης δέχθηκε ότι γραπτή συμφωνία δεν έγινε ποτέ, όμως αποτέλεσε τεκμήριο στο δικαστήριο η επίσημη αλληλογραφία μεταξύ των δύο πλευρών όπου καταγράφονταν τα συμφωνηθέντα.

Διευκρινιστικά τον λόγο για τον οποίο δεν ζητήθηκε η σύναψη γραπτής συμφωνίας, ο μητροπολίτης τον απέδωσε ως εξής: «... λόγω της αγάπης και αφοσίωσης των Κυπρίων προς την Ελλάδα και τα ελληνικά ιδεώδη με τα οποία η γενιά μου είχε ανατραφεί και την επιθυμία μου να έχω κοντά στο μοναστήρι μου την πρεσβεία της μητέρας πατρίδας».

Ανέφερε περαιτέρω ότι συνομιλώντας με τον Θεόδωρο Πάγκαλο, αυτός του έλεγε «ρε αδελφέ, διαπραγματεύεστε με την Ελληνική Δημοκρατία, τα γραπτά κείμενα έχουν την αξία;».

Ο μητροπολίτης εξήγησε παράλληλα ότι γραπτή συμφωνία ζητήθηκε να γίνει το 2013 επειδή έπρεπε να την παρουσιάσει στην Ιερά Σύνοδο, αλλά κυρίως επειδή είχε προηγηθεί πληροφορία που καταγράφηκε στον Τύπο ότι η ΕΔ ανάρτησε πινακίδα στο τεμάχιο, με την οποία το έθετε προς πώληση.

Τέλος ανέφερε ότι ουδεμία επιστολή της μονής προς την ΕΔ απαντήθηκε όταν προέκυψε η ανάγκη γραπτής συμφωνίας.

Μαρτυρία Ροδουσάκη

Για την ΕΔ κατέθεσε ο τότε πρεσβευτής Κυριάκος Ροδουσάκης, ο οποίος είχε συντάξει υπηρεσιακό σημείωμα σε σχέση με τα συμφωνηθέντα επί του τεμαχίου και τους όρους παραχώρησης.

Στο δικαστήριο ο κ. Ροδουσάκης εξήγησε πως όταν συνέτασσε το σημείωμα, δεν είχε υπόψη ότι έγραφε ένα νομικό κείμενο.

Η μαρτυρία του ουδόλως αμφισβητήθηκε από τον δικαστή αφού και ο κ. Νικηφόρος δέχθηκε ότι η διαφορά ανέκυψε έξι χρόνια μετά τη σύνταξη του σημειώματος, όταν δηλαδή περιήλθε σε γνώση της μονής το 2013 ότι η ΕΔ διέθετε το τεμάχιο προς πώληση.

Την ΕΔ αντιπροσώπευσε ο δικηγόρος Α. Χρ. Σαβεριάδης.

Πηγή: romfea.gr